



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สถานีพัฒนาที่ดินแม่ฮ่องสอน โทร. ๐ ๕๓๖๑ ๑๘๕๓

ที่ กษ ๐๘๑๓.๐๘/๒๑๕

วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขอส่งสรุปบทเรียนที่ได้จากการพัฒนาความรู้ เพื่อใช้ประกอบการประเมิน รอบที่ ๑ ปีงบประมาณ ๒๕๖๘

เรียน ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินแม่ฮ่องสอน

ตามที่ กองการเจ้าหน้าที่ ได้กำหนดให้บุคลากรของกรมพัฒนาที่ดินทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เข้าอบรมผ่านสื่อการเรียนการสอนระบบ LDD e-Training โดยเลือกอบรมอย่างน้อย ๒ เรื่อง และมีการสรุปบทเรียน จำนวน ๑ เรื่อง เพื่อพัฒนาความรู้และใช้เป็นผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดรายบุคคลด้านการพัฒนาบุคลากร ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ นั้น

ในการนี้ ข้าพเจ้าได้เข้าอบรมผ่านสื่อการเรียนการสอนและได้สรุปบทเรียนจำนวน ๒ เรื่องเรียบร้อยแล้ว โดยมีผลการทดสอบหลังการเรียนการสอนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ จำนวน ๒ หลักสูตร คือ

๑. ปฐพีวิทยาพื้นฐาน รุ่น ๑/๒๕๖๘

๒. มาตรฐานกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ของสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล

พร้อมทั้งได้แนบสรุปบทเรียนและเอกสารหลักฐานการเข้ารับการพัฒนาความรู้ ดังรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(อภินันท์ สงวนสิทธิ์)

(นายเอกสิทธิ์ สงวนสิทธิ์)

นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ



กรมพัฒนาที่ดิน

ขอมอบประกาศนียบัตรฉบับนี้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายเอกสิทธิ์ สงวนสิทธิ์

ได้ผ่านการฝึกอบรมการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ ระบบ LDD e-Training

หลักสูตร “ปฐพีวิทยาพื้นฐาน”

รุ่นที่ 1/2568 : ธันวาคม 2567 - มีนาคม 2568

(ดร.ทวีศักดิ์ รนเดโชพล)

อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน

ประกาศนียบัตร

ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

คุณ เอกสิทธิ์ สงวนสิทธิ์

ได้ผ่านการอบรมด้วยระบบการเรียนออนไลน์ในบทเรียน
มาตรฐานกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance Framework Standard)

รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 0 : 31 ชั่วโมง

โดยสถาบันพัฒนาบุคลากรภาครัฐด้านดิจิทัล
ภายใต้การดำเนินงานของสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)
ให้ไว้ ณ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2568

A.L.

(นางไอรดา เหลืองวิไล)

รองผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
รักษาการแทนผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากรภาครัฐด้านดิจิทัล



64d5d02d

แบบรายงานผลการพัฒนาความรู้ของข้าราชการ สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๖
รอบการประเมินที่ ๑/๒๕๖๘ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ ธ.ค. ๒๕๖๗ - ๓๑ มี.ค. ๒๕๖๘
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ชื่อ-นามสกุล.....นายเอกสิทธิ์ สงวนสิทธิ์.....ตำแหน่ง.....นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ.....
กลุ่ม/ฝ่าย.....วิชาการเพื่อการพัฒนาที่ดิน.....
หัวข้อการพัฒนา.....ปฐพีวิทยาพื้นฐาน.....
สถานที่.....สถานีพัฒนาที่ดินแม่ฮ่องสอน.....วันที่.....๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘.....
วิทยากร/ผู้ให้ความรู้.....นายสิทธิระ อุดมศรี ผู้อำนวยการกองสำรวจดินและวิจัยทรัพยากรดิน.....
.....นางสาวนฤมล จันทร์จิราวงศ์กุล ผู้อำนวยการกลุ่มสำรวจจำแนกดิน.....
.....นายพัลลภ หงษ์เจริญไทย นักสำรวจดินชำนาญการพิเศษ.....
.....นายภฤติโสภณ ดวงกลม ผู้อำนวยการกลุ่มมาตรฐานการสำรวจจำแนกดิน.....
.....นางสาวรุ่งนภา ศิริรักษ์ นักสำรวจดินชำนาญการพิเศษ.....
.....นายพัฒนา พัฒนาวรร. นักสำรวจดินชำนาญการ.....
หน่วยงานที่จัดอบรม.....กรมพัฒนาที่ดิน กลุ่มพัฒนาบุคคล กองการเจ้าหน้าที่.....

สรุปสาระสำคัญ

วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องปฐพีวิทยาพื้นฐานอย่างถูกต้อง
เพื่อนำไปใช้ประกอบการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางในการศึกษาปฐพีวิทยาขั้นสูงและ
ด้านการเกษตรต่อไป

สรุปเนื้อหาสาระสำคัญ เรื่อง “ปฐพีวิทยาพื้นฐาน”

บทที่ ๑ ความหมายและความสำคัญของดิน

ดิน หมายถึง วัตถุที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติซึ่งก่อตัวเป็นชั้น ๆ โดยเกิดจากส่วนผสมของแร่ธาตุต่าง ๆ ที่แตกเป็นชิ้นเล็ก ๆ และจากอินทรีย์วัตถุซึ่งผ่านการย่อยสลายจนเกิดเป็นชั้นบาง ๆ ปกคลุมทั่วทั้งโลก และเมื่อมีน้ำและอากาศในปริมาณที่เหมาะสมดินจะช่วยให้พืชเติบโตได้ ดินจึงเป็นระบบนิเวศแบบพลวัต เป็นแหล่งปัจจัยสี่ของมนุษย์ นั่นคือ อาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค

ดินเป็นตัวกลางที่ทำให้พืชเจริญเติบโต มวลดินช่วยค้ำจุนระบบรากพืช การจำกัดของรากมีแนวโน้มที่จะพบได้บ่อยในกรณีที่เป็นดินตื้น การแตกกระจายขนาดของช่องว่างในดินทำให้เกิดความต่อเนื่องของช่องภายในดิน เป็นที่กักเก็บและแลกเปลี่ยนของน้ำและอากาศจากดินสู่สิ่งแวดล้อม และจากสิ่งแวดล้อมสู่ดิน นอกจากนี้ ดินยังทำหน้าที่ควบคุมความผันแปรของอุณหภูมิด้วยความเป็นฉนวนกันความร้อนของดิน จึงช่วยปกป้องส่วนลึกของระบบรากพืชจากอุณหภูมิของสภาพอากาศที่สูงและต่ำเกินไปที่มักจะเกิดขึ้นด้านบนพื้นผิวดิน นอกจากนี้ดินจะช่วยค้ำจุนรากอากาศ น้ำ และอุณหภูมิแล้ว ดินยังช่วยพืชในด้านแร่ธาตุอาหารอีกด้วย

สำหรับการเจริญเติบโตของพืช ดินมีส่วนสำคัญในการยึดเกาะของรากพืช เป็นแหล่งกักเก็บน้ำและอากาศ รวมถึงเป็นแหล่งที่สำคัญของธาตุอาหาร จากธาตุทางเคมีที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ๙๒ ธาตุ ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นธาตุอาหารพืชที่สำคัญรวม ๑๗ ธาตุ พืชไม่สามารถอยู่รอดได้ และไม่สามารถดำเนินวงจรชีวิตให้สมบูรณ์ได้หากไม่ได้รับธาตุอาหารดังกล่าวครบถ้วน ถึงแม้พืชสามารถเติบโตได้สารละลายธาตุอาหาร หรือพืชไฮโดรโปนิคส์ แต่หน้าที่ค้ำจุนพืชของดิน จะต้องได้รับการออกแบบทางวิศวกรรมในระบบที่ออกแบบมาเป็นอย่างดี หมายถึงการที่ต้องใช้เวลา พลังงาน และการจัดการเป็นอย่างมาก

ดินมีความสามารถสูงในการเปลี่ยนซากอินทรีย์ให้เป็นสารอินทรีย์ที่เป็นประโยชน์ ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้ดินทำหน้าที่ได้ดี สิ่งนี้มีผลกระทบเป็นอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกตามที่กำลังเป็นที่น่าสนใจในประเด็นคาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์ ดินได้ชื่อว่าเป็นตัวปรับสภาพอากาศที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิต เป็นวัสดุสำคัญในงานก่อสร้างทางวิศวกรรม

ในระยะยาวเราต้องให้ความสำคัญกับดินให้มากขึ้น การเกษตรแบบยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประโยชน์และหน้าที่ของดิน

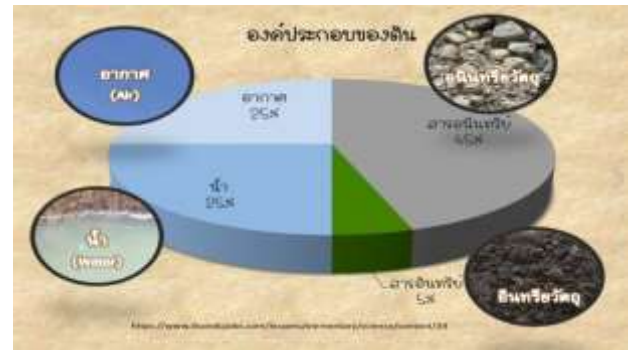
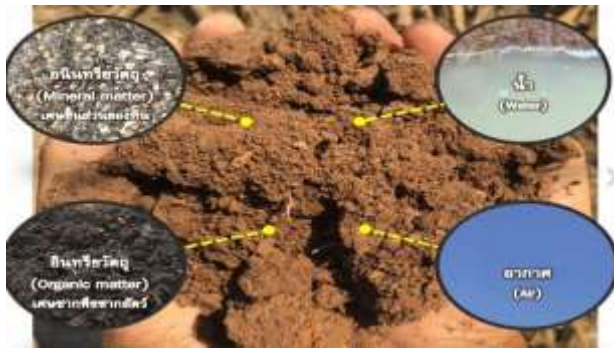
๑. ดินทำหน้าที่เป็นที่ให้รากพืชได้เกาะยึดเหนี่ยวเพื่อให้ลำต้นของพืชยืนต้นได้อย่างมั่นคงแข็งแรงขณะที่พืชเจริญเติบโต รากของพืชจะเติบโตจนไขว่คว้าถึงน้ำและแร่ธาตุในดินอย่างกว้างขวางทั้งแนวลึกและแนวราบ ดินที่ร่วนซุยและมีชั้นดินลีกรากพืชจะเจริญเติบโตแข็งแรง สามารถเกาะยึดดินต้านทานต่อลมพายุไม่ทำให้ต้นพืชล้มหรือถอนโคนได้

๒. ดินเป็นแหล่งให้ธาตุอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืช ทั้งนี้เนื่องจากธาตุอาหารของพืชจะถูกปลดปล่อยออกจากอินทรีย์วัตถุ และแร่ต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของดินให้อยู่ในรูปที่รากพืชสามารถดูดไปใช้ประโยชน์ได้ง่าย

๓. ดินเป็นแหล่งที่เก็บกักน้ำหรือความชื้นในดิน ให้อยู่ในรูปที่รากพืชสามารถดูดได้ง่าย เพื่อนำไปหล่อเลี้ยงลำต้นและสร้างการเจริญเติบโตในดินจะต้องอยู่ในสภาพที่เหมาะสมเท่านั้นที่รากพืชสามารถดูดขึ้นมาใช้ประโยชน์ได้ การรดน้ำพืชจะชงแฉะรากพืชไม่สามารถดูดน้ำขึ้นไปใช้ประโยชน์ได้จะทำให้พืชเหี่ยวเฉาและตายในที่สุด

๔. ดินเป็นแหล่งที่ให้อากาศในดิน ที่รากพืชใช้เพื่อการหายใจประกอบด้วยเซลล์ที่มีชีวิตต้องการออกซิเจนสำหรับการหายใจทำให้เกิดพลังงาน เพื่อการดูดน้ำธาตุอาหารและการเจริญเติบโต ดินที่มีการถ่ายเทอากาศได้ดีรากพืชจะเจริญเติบโตแข็งแรง ดูดน้ำและธาตุอาหารได้มาก ทำให้ต้นพืชเจริญเติบโตแข็งแรงและให้ผลผลิตสูง

ส่วนประกอบของดิน



๑. อนินทรีย์วัตถุ (mineral matter) เป็นส่วนที่เป็นเศษชิ้นส่วนของหินและแร่ที่เกิดจากการผุพังสลายตัว จะมีขนาดและรูปร่างที่แตกต่างกันเป็นตัวกำหนดลักษณะของเนื้อดิน
๒. อินทรีย์วัตถุ (organic matter) เป็นเศษซากพืชซากสัตว์ที่ย่อยสลายเป็นแหล่งธาตุอาหารพืช เป็นแหล่งอาหารและพลังงานให้กับจุลินทรีย์ดิน
๓. น้ำและสารละลายในดิน เป็นส่วนของของเหลวที่แทรกตัว อยู่ในช่องว่างในลักษณะของความชื้นในดินทำให้เกิดการผุพังสลายตัวของหินและแร่ ทำให้เกิดการละลายของแร่ธาตุในดินและควบคุมอุณหภูมิในดิน
๔. อากาศในดิน จะแทรกตัวอยู่ในช่องว่างของดินที่ไม่มีน้ำส่วนใหญ่มักจะเป็นก๊าซไนโตรเจน ออกซิเจน และคาร์บอนไดออกไซด์

ปัจจัยในการสร้างตัวของดิน



๑. สภาพภูมิอากาศ ปริมาณการกระจายตัวของฝน ลม น้ำค้าง แสงและระดับของอุณหภูมิทำให้เกิดกระบวนการทางดิน ถ้าดินแห้งและมีอุณหภูมิต่ำ การผุพังและการสลายตัวจะเกิดขึ้นช้า จุลินทรีย์ดินจะมีกิจกรรมน้อย ปฏิกิริยาทางเคมีจะหยุดชะงัก และเกิดการบวมการอื่น ๆ ได้น้อย ถ้าดินชื้นและมีอุณหภูมิสูง จะเกิดการผุพังและการสลายตัวของหินและแร่ และซากพืชซากสัตว์อย่างรวดเร็ว ทำให้จุลินทรีย์ดินมีกิจกรรมมาก เกิดการเคลื่อนย้ายของตะกอนจากที่หนึ่งไปตกทับถมอีกที่หนึ่ง และเกิดการเคลื่อนย้ายจากวัสดุภายในดินเอง ดังนั้นพื้นที่เขตร้อนที่มีฝนชุกและอุณหภูมิสูงอย่างประเทศไทย การผุพังสลายตัวของวัสดุต่าง ๆ จะเกิดขึ้นง่ายกว่าในเขตอบอุ่นหรือหนาว



๒. สภาพภูมิประเทศ ความสูงต่ำหรือระดับที่ไม่เท่ากันของพื้นที่ พื้นที่ที่ต่ำระดับกับจะมีความลาดชัน โดยความลาดชันมีอิทธิพลต่อทิศทางและความเร็วในการไหลของน้ำ ทั้งน้ำบนผิวดินและน้ำใต้ดิน มีผลต่อความรุนแรงต่อการชะล้างพังทลายของดิน การทับถมของตะกอนและอินทรีย์วัตถุ รวมถึงระดับอุณหภูมิดิน รูปร่างหรือสัณฐานของภูมิประเทศที่แตกต่างกัน มีผลต่อความลึกของดิน จำนวนการเกิดชั้น ความหนาบางของแต่ละชั้นดิน ความชื้น สีและจุดประของดิน

๓. วัตถุต้นกำเนิดดิน หมายถึง วัสดุที่ต่อไปจะเปลี่ยนแปลงกลายเป็นดิน หรือทำให้เกิดดินขึ้น ซึ่งเป็นได้ทั้งหินที่ผุพัง ตะกอน และอินทรีย์วัตถุ วัตถุต้นกำเนิดดินมีอิทธิพลต่อสี ชนิด และปริมาณธาตุอาหารในดิน แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่

๓.๑ กลุ่มที่สลายตัวผุพังอยู่กับที่ มักเกิดจากหินแร่ที่ผุพังสลายตัวอยู่บริเวณล่างสุดของหน้าตัดดิน ไม่มีการเคลื่อนย้ายออกจากแหล่งเดิม โดเนินหินจะเปลี่ยนสภาพจากของแข็งที่แน่นทึบเป็นวัสดุร่วนอุณหภูมิลึก

๓.๒ กลุ่มที่เคลื่อนย้ายจากที่อื่นมาทับถม มีลักษณะเป็นตะกอนที่เกาะตัวกันอย่างหลวม ๆ ถูกพัดพา มาโดยน้ำ ลม หรือแรงโน้มถ่วงของโลก เคลื่อนที่จากที่หนึ่งมาตกทับถมอีกที่หนึ่ง ตะกอนมีลักษณะแตกต่างกันตามแหล่งที่มา ระยะที่เคลื่อนย้าย และบริเวณที่ตกทับถม เมื่อมีการตกทับถมตะกอนจะกลายเป็นวัตถุต้นกำเนิดดิน

๔. สิ่งมีชีวิต จุลินทรีย์ดิน พืช สัตว์ และมนุษย์ ล้วนมีผลกระทบต่อกระบวนการทางดิน



๕. เวลา หมายถึง ระยะเวลาที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันโดยไม่มีเหตุการณ์รุนแรงเช่น ภูเขาไฟระเบิด อุทกภัย ทำให้กระบวนการหยุดลง

ปัจจัยทั้ง ๕ จะเกิดขึ้นพร้อมกัน มีอิทธิพลเข้มข้นไม่เท่ากัน ดินจึงมีความแตกต่างกัน

บทที่ ๒ สมบัติของดิน

- สมบัติทางกายภาพ เป็นสมบัติที่สามารถสังเกตได้จากลักษณะภายนอก เกี่ยวข้องกับสถานะ พฤติกรรม และการเคลื่อนย้ายมวลสารและพลังงานในดิน ซึ่งสมบัติทางกายภาพที่สำคัญของดิน ได้แก่

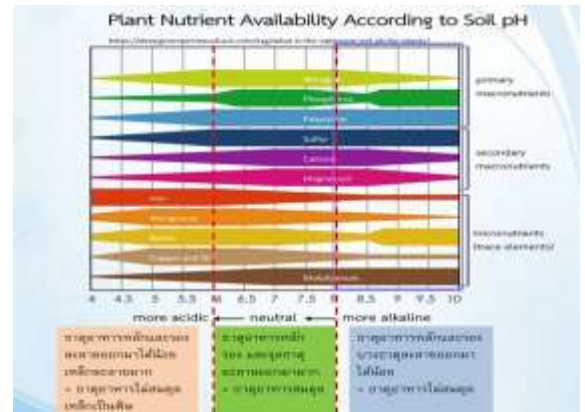


๑. เนื้อดิน หมายถึง ความหยาบ-ละเอียดของดิน จากการผสมกันของอนุภาคที่มีขนาด < 2 มม. ในสัดส่วนต่าง ๆ ทำให้เกิดเป็นเนื้อดินที่แตกต่างกัน เป็นสมบัติที่ใช้ในการประเมินความสามารถในการอุ้มน้ำ การดูดซับธาตุอาหารในดิน



๒. โครงสร้างดิน เกิดจากการจับตัวกันเป็นเม็ดดินของอนุภาคดิน ซึ่งเกาะยึดกันด้วยสารเชื่อมต่าง ๆ ทำให้เกิดความแตกต่างในรูปร่าง ขนาด เป็นได้ทั้งแบบก้อนกลม แบบก้อนเหลี่ยม แบบแท่ง เป็นต้น

๓. สีดิน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางแร่ ปริมาณอินทรีย์วัตถุ และกระบวนการในดิน ทำให้ดินแต่ละบริเวณมีสีที่แตกต่างกัน เช่น ดินที่มีอินทรีย์วัตถุมากจะมีสีดำหรือสีน้ำตาลเข้ม ดินที่มีการสะสมของแคลเซียม แมกนีเซียมคาร์บอเนตมากจะมีสีขาว เป็นต้น



- สมบัติทางเคมี เป็นสมบัติที่เกี่ยวข้องกับการเกิดปฏิกิริยาเคมีและองค์ประกอบทางเคมี เกี่ยวข้องกับลักษณะการดูดซับและแลกเปลี่ยนแร่ธาตุ และปฏิกิริยาเคมีสมบัติทางเคมีสำคัญของดิน ได้แก่ ความเป็นกรดเป็นด่างของดิน (pH) ความสามารถในการแลกเปลี่ยนประจุบวก มีความสำคัญต่อการสำรองธาตุอาหารในดินและปลดปล่อยออกมาให้พืชใช้ประโยชน์

สมบัติทางแร่ของดิน

“เป็นลักษณะเฉพาะตัวของแร่ที่สามารถมองเห็น สัมผัส และทดสอบโดยใช้เครื่องมือได้”

ได้แก่

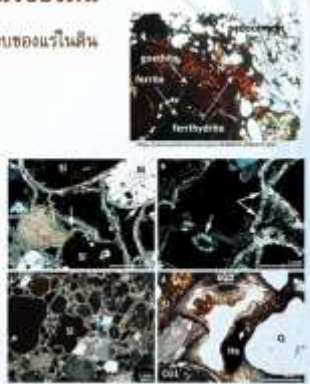
- รูปผลึก
- ความแข็ง
- สี
- สีผงละเอียด
- ความวาว การให้แสงผ่าน
- ความหนาแน่น

สมบัติทางแร่ของดิน

เกี่ยวข้องกับชนิด ปริมาณ และองค์ประกอบของแร่ในดิน

แร่ที่พบมากในดิน ได้แก่

- ควอตซ์
- เฟลด์สปาร์
- ไมกา
- ออกไซด์ของเหล็กและอะลูมิเนียม
- แร่ดินเหนียว



- สมบัติของแร่ เป็นลักษณะเฉพาะตัวของแร่ที่สามารถมองเห็น สัมผัส และทดสอบโดยใช้เครื่องมือ ได้แก่ รูปผลึก ความแข็ง สี สีผงละเอียด ความวาว การให้แสงผ่าน และความหนาแน่น

- สมบัติทางกายภาพ จะพิจารณาสิ่งมีชีวิตทั้งพืช สัตว์ และจุลินทรีย์ ปริมาณและกิจกรรมของสิ่งมีชีวิต จึงมีผลต่อสมบัติทางชีวภาพของดิน

๓. ทรัพยากรดินของประเทศไทย

๑. ภาคใต้ ลักษณะดินที่พบส่วนใหญ่ในภาคใต้ เป็นดินที่อยู่ในสภาพอากาศที่ค่อนข้างชื้น เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่มีลักษณะเป็นแหลมหรือแผ่นดินยื่นลงไปในทะเล มีพื้นที่ชายฝั่งทะเลเป็นแนวยาวทั้งสองด้าน ตอนกลางมีเทือกเขาสูงทอดตัวเป็นแนวยาวเหนือ-ใต้ และมีสภาพภูมิอากาศเป็นแบบร้อนชื้นมีฝนตกชุกสม่ำเสมอ ดินในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินที่มีพัฒนาการมาก มีการชะล้างสูงความอุดมสมบูรณ์อยู่ในเกณฑ์ต่ำ จัดได้ว่าเป็นดินที่มีศักยภาพทางการเกษตรต่ำถึงค่อนข้างต่ำ เป็นดินที่มีการชะล้างสูง มักมีสีเหลืองหรือแดง และพบชั้นวัตถุต้นกำเนิดดินในระดับต้น

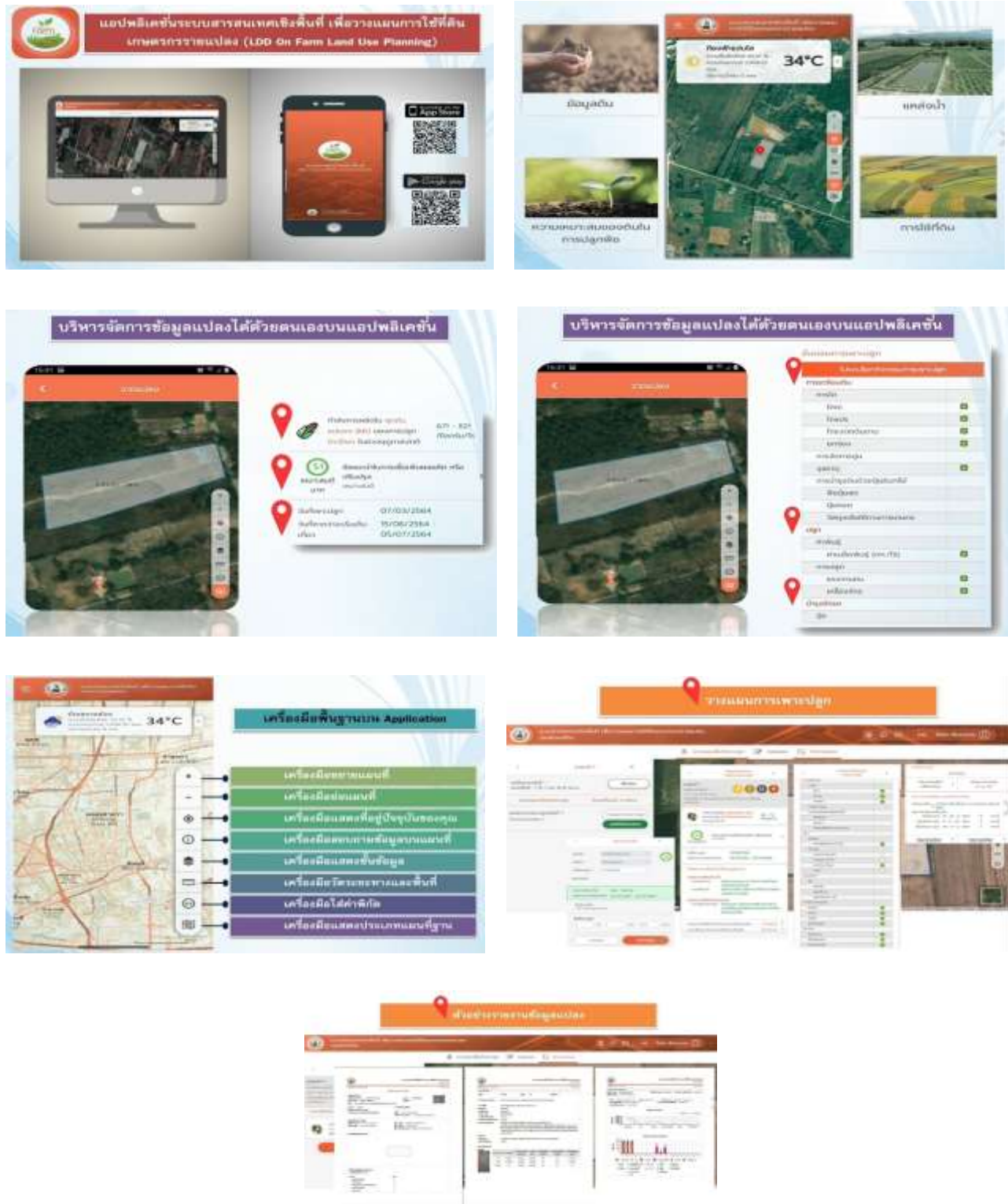
๒. ภาคตะวันออกชายฝั่ง ทะเลตะวันออก เป็นดินปนทราย ระบายน้ำได้ดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ บริเวณที่มีน้ำทะเลท่วมถึงจะเป็นดินโคลนหรือดินเหนียว ส่วนดินที่เกิดจากการสลายตัวของหินบะซอลต์หินปูนในบริเวณที่สูงเหมาะแก่การปลูกพืชสวน

๓. ภาคเหนือ สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นเทือกเขาสูงสลับกับที่ราบระหว่างหุบเขา หรือที่ราบบริเวณสองฝั่งแม่น้ำสายใหญ่ เป็นดินที่มีการพัฒนาไม่มาก ดินในบริเวณที่ราบหรือค่อนข้างราบ เป็นดินที่มีศักยภาพทางการเกษตรอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง แต่ในพื้นที่ที่มีความลาดชันมาก มีข้อจำกัดในการใช้ที่ดิน เพราะเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายและสูญเสียหน้าดินได้ง่าย

๔. ภาคกลาง สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มของแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำแม่กลอง และลำน้ำสาขา ทำให้มีพื้นที่ยาวต่อเนื่องกันเป็นบริเวณกว้าง วัตถุต้นกำเนิดดินส่วนใหญ่เป็นพวกตะกอนน้ำพา เป็นดินในที่ราบลุ่ม มีศักยภาพทางการเกษตรสูง มีระบบชลประทานที่ดี การใช้ประโยชน์ที่ดินจึงมีประสิทธิภาพมาก

๕. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นดินที่มีศักยภาพทางการเกษตรค่อนข้างต่ำ เนื่องจากพัฒนาการมาจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกที่สลายตัวมาจากหินทรายหรือหินทรายแป้ง ทำให้ดินมีเนื้อหยาบ ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ อุ่นน้ำได้น้อย ยังมีดินเค็ม ดินทราย ดินปนกรวดสีลาแลง ซึ่งเป็นดินที่มีปัญหาทางการเกษตร

๔. การใช้งานแอปพลิเคชัน LDD On Farm Land Use Planning



เป็นแอปพลิเคชันระบบสารสนเทศเชิงพื้นที่ เพื่อวางแผนการใช้ที่ดินเกษตรกรรมรายแปลง สามารถใช้งานคอมพิวเตอร์ และสมาร์ทโฟน ทั้งระบบ Android และ IOS สามารถช่วยให้เกษตรกรสามารถตรวจสอบข้อมูลดิน ความเหมาะสมของดินในการปลูกพืช ข้อมูลแหล่งน้ำ และการใช้ที่ดินในตำแหน่งที่ต้องการเพาะปลูก สามารถวางแผนและบริหารจัดการข้อมูลแปลงได้ด้วยตนเอง ทำให้ทราบถึงข้อมูลประจำแปลงนั้น ๆ เพื่อมาวางแผนการใช้ที่ดินได้อย่างเหมาะสม ตั้งแต่เริ่มปลูกจนถึงเก็บเกี่ยว รวมทั้งยังคาดการณ์ผลผลิตประจำแปลง สามารถคำนวณต้นทุนการผลิตและคาดการณ์ผลผลิตประจำแปลง รายรับ-รายจ่าย ผลกำไรและขาดทุน และสรุปข้อมูลให้เกษตรกรเป็นรายแปลง พร้อมทั้งมี QR Code เพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างง่ายดายและรวดเร็ว เกษตรกรสามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการเพาะปลูกในพื้นที่จริง

แบบรายงานผลการพัฒนาความรู้ของข้าราชการ สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๖

รอบการประเมินที่ ๑/๒๕๖๘ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ ธ.ค. ๒๕๖๗ - ๓๑ มี.ค. ๒๕๖๘

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ชื่อ-นามสกุล.....นายเอกสิทธิ์ สงวนสิทธิ์.....ตำแหน่ง.....นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ.....
กลุ่ม/ฝ่าย.....วิชาการเพื่อการพัฒนาที่ดิน สถานีพัฒนาที่ดินแม่ฮ่องสอน.....
หัวข้อการพัฒนา.....การเรียนรู้ผ่านสื่อการเรียนการสอน Thailand.Digital.Government.Academy.:TDGA
.....ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance for Government).....
สถานที่.....สถานีพัฒนาที่ดินแม่ฮ่องสอน.....วันที่.....๒๙ มกราคม ๒๕๖๘.....
วิทยากร/ผู้ให้ความรู้.....สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน).....
หน่วยงานที่จัดอบรม.....สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน).....

สรุปสาระสำคัญ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลของรัฐ
๒. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้

ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance for Government)

ข้อมูลจัดเป็นทรัพย์สินที่สำคัญในการดำเนินงานของหน่วยงาน ภาครัฐจึงได้ให้ความสำคัญกับการนำข้อมูลมาใช้สนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลให้กับทุกภาคส่วน แต่ในปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐยังประสบกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาเชิงนโยบายและปฏิบัติ ทั้งในเรื่องความซ้ำซ้อนของข้อมูลความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล (เช่น การรักษาความลับ การเข้าถึงข้อมูล การรักษาความเป็นส่วนตัวบุคคล) คุณภาพของข้อมูล (เช่น ความถูกต้อง ความครบถ้วน ความเป็นปัจจุบัน) การเปิดเผยข้อมูล (เช่น หน่วยงานเจ้าของข้อมูลไม่อนุญาตให้เข้าถึงข้อมูล กระบวนการขอใช้ข้อมูล ซ้ำซ้อนและใช้เวลานาน ข้อมูลไม่อยู่ในรูปแบบที่ใช้งานต่อได้ง่าย) และยังไม่มีการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม ประเด็นปัญหาและอุปสรรคเหล่านี้อาจเป็นผลมาจากการบริหารจัดการข้อมูลที่ไม่ครอบคลุมและไม่ชัดเจนของหน่วยงาน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องให้หน่วยงานภาครัฐมีมาตรการและแนวปฏิบัติในธรรมาภิบาลข้อมูลและบริหารจัดการข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เพื่อให้การได้มาและการนำไปใช้ข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐถูกต้อง ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน มั่นคงปลอดภัย รักษาความเป็นส่วนตัว และสามารถเชื่อมโยงกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นคงปลอดภัยได้จริง ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance for Government) จึงถูกจัดทำขึ้น เพื่อกำหนดสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้มีส่วนได้เสียในการบริหารจัดการข้อมูล โดยประกอบด้วย สภาพแวดล้อมของธรรมาภิบาลข้อมูล กฎเกณฑ์หรือนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานกับข้อมูล บทบาทและความรับผิดชอบในธรรมาภิบาลข้อมูล ภาครัฐ กระบวนการธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ และการวัดการดำเนินการและความสำเร็จของธรรมาภิบาลข้อมูล ภาครัฐ กล่าวคือ บุคคลที่ได้รับบทบาทในธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ จะมีหน้าที่ในการกำหนดขอบเขต กฎเกณฑ์ และนโยบายข้อมูลที่ใช้ในกระบวนการธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ เพื่อควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล ตั้งแต่การสร้าง การจัดเก็บ การประมวลผล การใช้ การเผยแพร่จนถึงการทำลาย โดยกฎเกณฑ์ และนโยบายข้อมูลต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมองค์กรของแต่ละหน่วยงาน การวัดผลการดำเนินการช่วยให้เห็นระดับการดำเนินการของธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินการหรือคุณภาพของข้อมูล

ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐจะเป็นแนวทางให้หน่วยงานภาครัฐ ทั้งส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานของรัฐรูปแบบใหม่ นำไปปรับใช้ให้เข้ากับลักษณะเฉพาะของแต่ละหน่วยงานเพื่อให้สามารถปรับตัวตามบริบทที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ หมายถึง การกำหนดสิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้มีส่วนได้เสียในการบริหารจัดการข้อมูลทุกขั้นตอนเพื่อให้การได้มาและการนำไปใช้ข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐถูกต้อง ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน รักษาความเป็นส่วนตัว และสามารถเชื่อมโยงกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นคงปลอดภัย



ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ คือ กลไกสำคัญในการแก้ปัญหาคาดการบริหารจัดการข้อมูล และช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลภาครัฐได้ง่ายขึ้น ซึ่งจะทำให้ประเทศสามารถพัฒนาได้ในทุกมิติ และไปในทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสม

กรอบธรรมาภิบาลภาครัฐ ประกอบด้วย

- โครงสร้างธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance Structure)
- กระบวนการธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance Processes)
- นิยามและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล (Definition and Rules)
- การวัดการดำเนินการและความสำเร็จของธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance Metrics/Success Measures)

โครงสร้างธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance Structure)





โครงสร้าง ธรรมาภิบาล ข้อมูลภาครัฐ (Data Governance Structure)

หัวหน้าทีมบริหารข้อมูล

บริหารจัดการ ความคุ้มครอง ความเป็นส่วนตัว และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่วาง

บริการข้อมูลด้านเทคนิค

การสนับสนุนด้านเทคโนโลยี สารสนเทศแก่หน่วยงานบริการข้อมูล ด้านธุรกิจ



ผู้บริหารข้อมูลระดับสูง (CDO)

นำข้อมูลที่ได้จากทีมบริการข้อมูล ไปวิเคราะห์และหาแนวทางปรับปรุง ร่วมกับผู้บริหารส่วนอื่น เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์ และการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพ พร้อมเป็นตัวแทนเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่หน่วยงาน

บริการข้อมูลด้านธุรกิจ

ให้ความรู้ด้านการด้านคุณภาพ รักษาความเป็นส่วนบุคคล และ ความมั่นคงปลอดภัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้

บริการข้อมูล

ด้านคุณภาพข้อมูล รักษาความพร้อม ตรวจสอบ วิเคราะห์ การดำเนินงานของข้อมูล



โครงสร้าง ธรรมาภิบาล ข้อมูลภาครัฐ (Data Governance Structure)

ผู้มีส่วนได้เสียกับข้อมูล (Data Stakeholder)

คนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั้งหมด รวมถึงคนที่จะต้องใช้ข้อมูลนั้นๆ มีหน้าที่เสนอความคิดเห็นและแจ้งปัญหาที่พบตอนใช้ข้อมูล

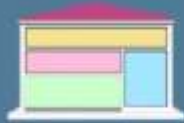


กระบวนการธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance Processes)



นิยามและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล (Definition and Rules)

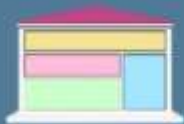




นิยาม และกฎเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล

(Definition and Rules)

กฎเกณฑ์ของข้อมูล/นโยบายข้อมูล (Data Rules/Data Policies)



นิยาม และกฎเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล

(Definition and Rules)

สภาพแวดล้อมของธรรมาภิบาลข้อมูล (Data Governance Environment)



การวัดการดำเนินการและความสำเร็จของธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ
(Data Governance Metrics/Success Measures)

		โครงสร้างการ กำกับดูแล	กระบวนการ กำกับดูแล	นโยบายข้อมูลและ การตรวจสอบ	การประเมินคุณภาพ ข้อมูลและความมั่นคง ปลอดภัย	การวัดความทันทุน และการปรับปรุง อย่างต่อเนื่อง
None 0		?	?	?	?	?
Initial 1		★	★	?	?	?
Managed 2		★★	★★	★★	?	?
Standardized 3		★★★	★★★	★★★	★★★★	?
Advanced 4		★★★★	★★★★	★★★★	★★★★	?
Optimized 5		★★★★★	★★★★★	★★★★★	★★★★★	★★★★★



ขั้นตอนทั้ง ๙ ของการทำรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ



ขั้นตอนที่ ๑ : ศึกษาสภาพแวดล้อม



ขั้นตอน 1
ศึกษาสภาพแวดล้อม

01
สภาพแวดล้อมภายในของหน่วยงาน

ภายในหน่วยงาน
เช่น วัฒนธรรมขององค์กร ระเบียบ แนวปฏิบัติ แผนยุทธศาสตร์ มาตรฐานและข้อกำหนด

ภายนอกหน่วยงาน
สภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง นโยบายและโอกาสของหน่วยงาน เป็นต้น



ขั้นตอน 1
ศึกษาสภาพแวดล้อม

02
เข้าใจความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียกับข้อมูล

กำหนดผู้มีส่วนได้เสียกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องและรวบรวมความต้องการ เช่น คุณภาพข้อมูล การรักษาความเป็นส่วนตัวส่วนบุคคล ความมั่นคงปลอดภัยข้อมูล ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ข้อร้องเรียน

ขั้นตอนที่ ๒ : กำหนดขอบเขต



ขั้นตอนที่ ๓ : กำหนดบทบาทความรับผิดชอบ





โครงสร้าง ธรรมาภิบาล ข้อมูลภาครัฐ (Data Governance Structure)



ขั้นตอน 3

กำหนดบทบาทความรับผิดชอบ

โครงสร้าง ธรรมาภิบาล ข้อมูลภาครัฐ (Data Governance Structure)

ผู้มีส่วนได้เสียกับข้อมูล (Data Stakeholder)

คนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั้งหมด รวมถึงคนที่จะต้อง
ใช้ข้อมูลนั้นๆ มีหน้าที่เสนอความคิดเห็นและ
แจ้งปัญหาที่พบตอนใช้ข้อมูล



ขั้นตอนที่ ๔ : สื่อสารและสร้างการรับรู้

ขั้นตอน 4
สื่อสารและสร้างการรับรู้

แผนสื่อสารและการติดตามการดำเนินงาน

- สื่อสารอย่างไร
- ใครรับสาร
- มีผลกระทบหรือไม่

สร้างการรับรู้และตระหนัก

- » ขอบเขต
- » นโยบาย
- » เป้าหมาย
- » แผนงาน
- » ผลสัมฤทธิ์
- » โครงสร้างและการมีส่วนร่วม
- » กฎเกณฑ์และมาตรการด้านข้อมูล

ขั้นตอนที่ ๕ : วางแผน

ขั้นตอน 5
วางแผน

ตั้งเป้า อย่างไร...ให้บรรลุวัตถุประสงค์

สอดคล้องกับกฎระเบียบ นโยบาย และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องกับนโยบายข้อมูลของหน่วยงาน และสามารถวัดผลได้

ต้องคำนึงถึง

- » วัตถุประสงค์
- » ความต้องการและความคาดหวังของ
- » ผู้มีส่วนได้เสีย
- » กระบวนการ และเอกสารที่จำเป็นในการจัดทำ
- » ทรัพยากรที่ต้องใช้
- » การประเมินความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยง
- » การตรวจสอบ ติดตาม วัดผล กิจกรรม

สิ่งที่มีต้องมี

- » สิ่งที่ต้องทำ
- » ทรัพยากรที่ใช้
- » ผู้รับผิดชอบ
- » ระยะเวลาที่ต้องดำเนินการ
- » วิธีการประเมินและวัดผล

ขั้นตอนที่ ๖ : กำหนดนโยบายข้อมูล



ขั้นตอนที่ ๗ : กิจกรรมหลักในการดำเนินการ



ขั้นตอนที่ ๘ : ติดตามและวัดผล



ขั้นตอน 8 ติดตาม และวัดผลการวัด



ขั้นตอน 8 ติดตาม และวัดผลการวัด





ขั้นตอนที่ ๙ : ตรวจสอบ ประเมิน และรายงานผล



บทสรุป

ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance for Government) เปรียบเสมือนเป็นแนวทางในการริเริ่มกำหนดกลไกต่าง ๆ ในธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการ ข้อมูลให้ได้ซึ่งข้อมูลที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย สร้างมูลค่า และสามารถเพิ่มศักยภาพในการดำเนินงานทั้ง การเปิดเผยข้อมูล เชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูล และการสร้างประโยชน์จากข้อมูลต่อไปในอนาคต ซึ่งจะเป็น ประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินงานและการแข่งขันของประเทศ

จากกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐตามหัวข้อในบทที่ ๓ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงโครงสร้าง กระบวนการ และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐที่ตื้นตัน หน่วยงานควรคำนึงถึงการ ดำเนินงานดังนี้

๑. บทบาทของผู้บริหาร ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงาน เป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการผลักดันให้เกิด ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ดังนั้นผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานต้องมีความมุ่งมั่นในการผลักดันให้เกิด ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ โดยผู้บริหารควรมีบทบาท ดังนี้

- สื่อสารถึงความสำคัญของธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ขอบเขต นโยบาย และเป้าประสงค์ของ ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ

- สนับสนุน ส่งเสริม จัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอต่อการดำเนินงาน

- ทบทวนธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐในหน่วยงาน และส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐอยู่เสมอ

๒. จัดตั้งคณะทำงาน จัดตั้งคณะทำงานให้สอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งตามที่ได้ กำหนดไว้ในกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ เช่น คณะกรรมการธรรมาภิบาลข้อมูล บริกรข้อมูล ทั้งนี้ หน่วยงานสามารถดูความเหมาะสมในการบริหารจัดการบุคลากรที่มีหน้าที่ในการปฏิบัติงานดังกล่าว นอกจากนั้นบางหน่วยงานอาจมีบุคลากรที่ทำหน้าที่ในลักษณะดังกล่าวอยู่ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามการ กำหนดบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนจะส่งผลต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อหน่วยงาน

๓. กำหนดกระบวนการธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ กำหนดกระบวนการธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ (Data Governance Process) ตามที่ได้กำหนดไว้ในกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ โดยพิจารณาถึง การเลือก ข้อมูล เพื่อดำเนินการธรรมาภิบาล การระบุเป้าหมาย การกำหนดมาตรฐานและแนวปฏิบัติ รวมถึงการ บริหารจัดการคน โดยกระบวนการธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ เริ่มตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติ การ ตรวจสอบ วัดผลและรายงานไปจนถึงการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

๔. กำหนดนโยบาย กฎเกณฑ์ของข้อมูล การกำหนดนโยบายข้อมูลจัดเป็นหนึ่งในพื้นฐานของธรรมาภิบาล ข้อมูล ภาครัฐ นโยบายที่กำหนดสามารถใช้อย่างละเอียดตามที่ระบุในกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐได้ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือข้อกำหนดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีการ เผยแพร่และสื่อสารให้กับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในหน่วยงานและภายนอกหน่วยงาน เพื่อ ดำเนินการต่อไป

๕. การปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ กลุ่มคนที่ได้กำหนดไว้ในธรรมาภิบาล ข้อมูล ภาครัฐตามที่ระบุในข้อที่ ๒ มีหน้าที่ในการดำเนินงานที่แตกต่างกันออกไป โดยเริ่มตั้งแต่การ วางแผน การลงมือปฏิบัติ การตรวจสอบ และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ องค์ประกอบอย่างน้อยที่ หน่วยงานจะต้องดำเนินการได้แก่

- สร้างการรับรู้ให้กับคนภายในหน่วยงาน

- ดำเนินการตามนโยบาย กฎเกณฑ์ของข้อมูล

- บริหารจัดการข้อมูล

- ส่งเสริมและสนับสนุนการแลกเปลี่ยน ตลอดจนการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน

๖. ตรวจสอบเพื่อการประเมินผล การทำงานในภาพรวมเพื่อเป็นข้อมูลที่ใช้สำหรับการตัดสินใจ เพื่อการ ปรับปรุง หรือพัฒนาในอนาคต และบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ตลอดจนเป็นแนวทางในการบริหารจัดการต่อไป

ในกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐนั้นจะต้องจัดทำอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ดังนั้นหน่วยงานควร ต้อง ดำเนินการและวัดผล ปรับปรุงประสิทธิภาพอยู่เสมอเพื่อยกระดับการดำเนินงานให้มีธรรมาภิบาลข้อมูล ภาครัฐที่มี ให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงาน เพิ่มศักยภาพ ส่งผลดีทั้งต่อประชาชนและ ประเทศชาติต่อไป